

Recensent Adelheid Mensink

‘Vroegertje’ Magazine voor ouders van te vroeg geboren kinderen.

Hoofredacteur: prof. dr. H.N. Lafeber, voorzitter van de sectie Neonatologie van de Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde. Eindredactie: Zita van der Heyden, Vereniging van Ouders van Couveusekinderen (V.O.C.); Eric Kollen, Volle Maan, Amsterdam. Tweede druk herzien en uitgebreid. Juni 2008.

www.tevroeggeboren.nl ; www.couveuseouders.nl ;

Soort boek/stijl/ziekte: Vroegertje is een speciaal informatieblad voor ouders van een kind of kinderen die te vroeg geboren zijn. Het wordt gratis verstrekt aan ouders op de Neonatale Intensive Care Unit (NICU) en bespreekt de vele facetten waar ouders mee te maken kunnen krijgen. Het tijdschrift bevat naast interviews met professionele werkers van de intensive care afdeling van neonatologie en met betrokken ouders veel nuttige informatie met adressen van websites waar ouders terecht kunnen voor contact met lotgenoten, vragen, nazorg en begeleiding. Er staan ook adressen in voor praktische zaken zoals kleine kleren en speentjes, maar ook kun je er titels van voorleesboekjes voor de allerkleinsten, een kinderliedje en veel andere leuke wetenswaardigheden vinden. Behalve een verklarende woordenlijst van de medische termen en afkortingen die in het ziekenhuis worden gebruikt is er ook een dubbele pagina met de meest gestelde vragen waarop in een duidelijk schema antwoord wordt gegeven. Professor Lafeber schreef een voorwoord. Een pdf bestand van het boek is te verkrijgen via de volgende link: www.tevroeggeboren.nl/versie.pdf

Over de hoofdredacteur en de eindredacteurs: Professor Harrie Lafeber is als kinderarts-neonatoloog betrokken bij de dagelijkse zorg en het onderwijs betreffende de intensive care voor pasgeborenen binnen het VUmc. Hij is met name gespecialiseerd in het onderzoek naar speciale voeding voor kinderen met een zeer laag geboortegewicht. Als voorzitter van de sectie Neonatologie van de Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde is hij zeer nauw betrokken bij de ethische discussies over de grenzen van levensvatbaarheid van extreem te vroeg geboren. Bron: www.vumc.nl/afdelingen/voor-journalisten/zoeken-op-naam/zoeken--naam/lafeber/
Zita van der Heyden is voorzitter van de Vereniging van Ouders van Couveusekinderen. e-mail: info@couveuseouders.nl ; Bron: <http://blog.seniorennet.be/hechtingsprobleem/archief.php?ID=30>
Eric Kollen studeerde informatiemarketing en –management aan de faculteit informatie & communicatie van de Algemene Hogeschool Amsterdam. Bron: www.volle-maan.nl/mensen/eric.htm

Korte beschrijving: Het magazine begint met een verhandeling over wat er in het lichaam van de vrouw gebeurt, maar ook bij het kindje, als een zwangerschap te vroeg eindigt. Een kinderarts-neonatoloog heeft op basis van zijn ervaringen in zijn werk een fictief dagboek van een ouderpaar samengesteld over de gebeurtenissen en activiteiten rond hun veel te vroeg geboren kindje. Er is aandacht voor het Ronald McDonald huis en een kinderarts-neonatoloog vertelt wat er allemaal op een NICU (Neonatale Intensive Care Unit) gebeurt. Verder is er informatie over wetenschappelijk onderzoek en eventuele resultaten, en ook worden de vele medische mogelijkheden belicht waarmee een te vroeg geboren kindje kan worden behandeld. Heel aardig is de verklaring van de herkomst van het kangoeroeën. Bemoedigend is een interview met Erica Terpstra, die midden in WO II

te vroeg en veel te licht geboren werd, maar toch beroemd is geworden vanwege haar zwemprestaties op de Olympische spelen. Kortom: de verpleegkundige, de maatschappelijk werker, ervaringsdeskundigen en vele andere professionele verzorgers c.q. behandelaars komen aan het woord.

Wat opviel: Vroegertje is in eerste instantie geschreven voor de ouders die te maken krijgen met een (veel) te vroeg geboren kind. Voor hen staat er een macht aan informatie in. Als het kindje eenmaal geboren is krijgen de ouders ter plekke en ad hoc natuurlijk ook uitleg over de situatie, maar het magazine geeft een breed inzicht in alle verwarrende activiteiten en ontwikkelingen die ofwel al plaatsvinden of mogelijk nog zullen gaan plaatsvinden.

De extra informatie over zaken die bij de verzorging van elk pasgeboren kindje komen kijken, maar dan nu toegespitst op de hele kleintjes, heeft een haast relativerende uitwerking op de ernstige zaken die besproken worden. Op die manier besef je als ouder dat je ondanks alles wel degelijk een kindje hebt gekregen om van te houden en voor te zorgen, hoe klein en ziek het misschien nog is.

De interviews geven vertrouwen in de professionaliteit van de werkers en de ontwikkelingen rond de zorg voor vroeggeborenen. Er is vandaag de dag veel begrip voor de emotioneel en fysiek zware tijden die de ouders moeten doormaken, maar ook weet men intussen veel meer over hoe de kleine, vaak erg zieke, baby's de strijd om in leven te blijven ervaren; emoties, pijn en een gevoel van onbehagen bij hen kunnen tegenwoordig al veel beter worden herkend en er worden steeds verfijndere methodes ontwikkeld om het kindje zo veel mogelijk stressvrij te houden.

Mij persoonlijk lijkt het magazine zeker ook heel goed voor grootouders; die krijgen immers lang niet de informatie uit de eerste hand zoals de ouders die wel krijgen. Grootouders leven uiteraard ook in grote onzekerheid over het wel en wee van hun kersverse kleinkind. De ouders zelf zijn druk en geëmotioneerd en hebben alle energie nodig om de verkregen informatie te verwerken. Als de grootouders al wat kennis kunnen opdoen uit het magazine, dan kunnen zij des te beter meeleven.

Citaten: Pag. 3: 'Ouders zijn meestal overrompeld door de plotselinge situatie: niets geen beschuit met muisjes, maar vaak rauwe informatie over hersenbloedingen, longproblemen of complicaties door infecties.'

Pag. 5: [Wist je dat]...een kind in de luielperiode gemiddeld 5000 wegwerpluiers gebruikt?!

Pag. 14: 'Als arts probeer ik altijd perspectief te bieden, liever dan me in te dekken voor die kleine kans dat het toch misgaat. Ik probeer hoop te geven, tenzij de situatie heel zorgwekkend is. Dan is aan mijn gezicht wel te zien hoe het ervoor staat'.

Pag. 15: "Overplaatsing naar een kinderafdeling is 'shocking'! je hebt zo'n rotsvast vertrouwen in de NICU dat het moeilijk is om over te schakelen naar een totaal andere afdeling."

Pag. 31: [Kangoeroeën] 'Eigenlijk is het dragen van je kind na de geboorte een heel natuurlijk gebeuren. [...] Ouders leren hun kind op deze manier beter kennen.

Kinderen vinden het lekker: ze nestelen zich, ervaren de ademhaling van de ouder en gaan zelf beter ademen.

Pag. 44: 'Heel lang red je het prima. En dan net als het beter gaat met je kind, komen de emoties. Logisch, je moet dit een keer verwerken. Emoties kun je niet onderdrukken, hoogstens uitstellen. Ooit komen ze eruit: als je kind thuis is, als je weer aan het werk gaat, na een jaar of als je weer zwanger raakt.

Pag. 50: 'Zorgen is luisteren naar de taal van je kind'.

Pag. 64: [...] “Je kind is in goede handen. Denk niet dat de verpleging of andere mensen zitten te kijken of je wel vaak genoeg naar je baby gaat. Bouw energie op voor als je kind naar huis toe komt, want dan kun je helemaal zelf aan de slag en genieten van je kind in jullie eigen omgeving.”

Pag. 70: ‘Hoewel je het liefst de ziekenhuistijd wilt inhalen en lekker wilt knuffelen, is het toch beter de aandacht van je kind niet te veel op te eisen en goed te letten op de signalen die het geeft. Die glimlach komt echt wel.’